

[Chr. Thomsen.]

ses ikke alene som en hjælp til de underudviklede lande, men altså også som et led i denne Kennedyrunde.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Bøgholm: Konventionerne om internationale hvedehandel og fødevarerhjælp er sammenkædet i det forslag til beslutning, der her er fremsat for det høje ting. Hvedekonventionen er en fortsættelse af den internationale hvedeaftale af 1962, der igen bygger på tidligere aftaler. Danmark har siden 1959 ikke været deltager i en international hvedeaftale, men den foreliggende konvention må ses som en direkte fortsættelse af Kennedyrunden, og en dansk deltagelse er derfor både naturlig og rimelig. Dertil kommer yderligere, at prisfastsættelsen er af betydning for størrelsen af fællesmarkedets fastsættelse af importafgifter for svinekød, æg og fjerkræ.

På min gruppes vegne kan jeg give tilsagn om velvillig behandling. Vi nærer fra vor side ikke noget ønske om udvalgsbehandling; men udtales der ønske herom fra anden side, er det klart, at vi er rede til at gå med.

Når det gælder den anden del af forslaget til folketingsbeslutning, kan jeg på samme måde give tilslutning. Her drejer det sig om et område, der er af den allerstørste betydning. Det drejer sig om at være med til at gribe ind i forholdene i en verden, hvor nogle sulter og andre lever i overflod. Danmarks deltagelse har her været relativt stor, idet vi står lige efter USA og Canada som deltagerlande i denne form for hjælp.

Også her kan jeg give tilsagn om mit partis støtte, og heller ikke her nærer vi ønske om nogen behandling i udvalg.

Per Federspiel: Også jeg kan på mit partis vegne give tilsagn om tilslutning til det fremsatte forslag, både til konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarerhjælp. Jeg skal i og for sig ikke gentage de fuldstændig rigtige ting, der er sagt af mine forgængere, men skal indskrænke mig til at anbefale forslaget. Vi har heller ikke noget ønske om udvalgsbehandling, da sagen jo i realiteten ikke kan ændres.

Svend Haugaard: Det er rigtigt, at når det gælder internationale konventioner, må man enten tage dem i deres helhed eller afvise dem. Forsøg på rettelser i de enkelte artikler vil i hvert tilfælde være temmelig ørkesløse.

Forslaget her er en blanding af forretning og godgørenhed, som ofte er både nødvendig og praktisk. Der er tale om at lette hvedehandelen og sikre både import- og afsætningslande rimelige priser, og der er tale om et hvedehjælpeprogram, som synes særdeles nødvendigt. Med vor ringe import af hvede har det ikke den større handelspolitiske interesse for os. Men det har hvedehjælpeprogrammet, det gode formål ønsker vi at fremme. Hjælpen vil komme til at koste os årlig 13 mill. kr. i en 3-årig periode; men det er et godt formål, som vi helt kan tilslutte os.

Fordelen for os ligger i øvrigt på et andet område; det er nemlig et led i Kennedyrundens aftale, som vi får andre fordele af, og som i øvrigt er en rigtig støtte til et forsøg på fremme af samhandelen mellem de 18 lande.

Da folketinget i november 1967 har givet sin tilslutning til undertegnelsen, er selve ratifikationen en ganske naturlig følge heraf, og det radikale venstre kan anbefale begge dele af konventionen og ønsker i øvrigt heller ikke et udvalgsarbejde.

Poul Dam: Man kan nok være lidt bekymret over, at disse folketingsbeslutninger angående ratifikation af indgåede konventioner i så høj grad betragtes som selvfølgheder. Det kan ikke være det, der var meningen, da man i sin tid i grundloven fastsatte, at folketingets samtykke udkrævedes.

Den foreliggende sag er, som det er sagt flere gange, sammenhængende med Kennedyrunden, og dette magiske ord skal altså få os til at acceptere det. Det har vi for så vidt heller ikke noget imod; vi vil gøre det uden nogen som helst form for sentimentalitet. Formålet med konventionerne er at gavne de hvedeproducerende og -eksporterende lande i vesten. Fødevarerhjælpen er en meget smuk indskring; men formålet med den er, som der også står i bemærkningerne, at aflaste det kommercielle mar-